

Izhaja vsak četrtek zvečer. — Ured.

Prof. Albert Sič

LJUBLJANA
JUGOSLAVIJA

Gradarska ul. 18

NOVICE

za inozemstvo 30. L. Oglasi, za 1 mm
višine in širokosti 1 kolono (65 mm):
za trgovske in obrtne oglase 50 stot.,
za osmrtnice, zahvale, poslana, va-
bila L. 120, oglase denarnih za-
vodov L. 200. Mali oglasi: 30 stot.
za besedo, najmanj L. 5.—

Našim starišem

Predobro poznam gmotni položaj naših ljudi in vem, da so v delu od zore do mraka, da jim delo ovira in onemogoča veliko brigo za vse druge stvari, ki niso v direktni zvezi z vsakdanjo borbo za kruh, zato ne bom nič nemo-gočega pričakoval in zahteval od njih. Še manj pa bom zahteval čudežev od naših starišev, katerih trpljenje in trud poznam še najboljše. Da me tako ne bi težilo, kar jim imam povedati, bi sploh ne pisal na njihov naslov in jih nadlegoval, ko so itak že vsi preobloženi s skrbmi in težavami. Od vseh najbolj zaposleni so, prikljeni na dom, gospodarji na hlev in posestvo, gospodinjje na ognjišče. Tudi nedeljski popoldan, ko se vsaj mladina po trudapolnem tedenskem delu izgubi v okolico, da se razvedri in osveži, morajo oni ostati doma kot varuhi hiše, malih otrok in živini v hlevu.

Prav v nedeljo popoldan vzamejo v roke morda časopis, ki jim je edino duševno razvedrilo in jim nudi poleg vsega tudi mnogo pouka, daje nasvetov in navodil. Za take hiše sem jim hotel napisati par besed in spomniti jih na eno izmed najobičajnejših in najpogubnejših napak in pomankljivosti vsega njihovega dela in skrbi.

Stariši so res žrtve svojega stanu. Za svoje otroke se pehajo in trudijo vse življenje, za njih bodočnost in srečo. Ta leži na srcu vsakemu očetu in vsaki materi vse življenje. Ali predpogoj sreče vsakoga je njegova izobrazba, volja in njegove zmožnosti. Tako tudi z otroci: če bodo ljudje z značajem in voljo, z razvitimi in pravilno oblikovanimi telesnimi in duševnimi zmožnostmi, bodo gospodarji svoje usode in sreče; duševnemu zanemarjenju in nevednežu gotovo ne bo pomagalo še tako bogastvo, bebec ostane vedno bebec, igrača v rokah drugih.

Tako znana je vsem ta resnica, da se bo marsikdo čutil, čemu ponavljam in pogrevam že vsem znane reči. Vsem znana resnica pa je tudi, da se po naših kmet-skih hišah vse premalo skrbi za otroke. Ne mislim to skrb samo telesno, t. j. da damo otroku kruha in obleke, ampak skrb za razvijanje njegovih duševnih sposobnosti in vrlin; mislim na duhovno vodstvo otroka, na skrb starišev, ki niso otroku le redniki, nego tudi duhovni stariši in vodniki. Vzgoja otrok trpi v družini. Različni so vzroki tega: med najglavnejšimi je pač slab socialen ali gmoten položaj naših družin, prevelika zaposlenost starišev in njih pomankljivo znanje o vzgoji otrok.

Niso pa to vzroki, ki bi opravičili zanemarjenost družinske vzgoje, kakaj skrb za otroke in čas za njega vzgojo in pouk mora biti. To je prvo, vse drugo je manjšega pomena. Pri našem kmet-skem ljudstvu in sploh povsod se morajo torej te razmere temeljito spremeniti. To je potrebno danes, ko je zapuščenost in zanemarjenost naše dece na vrhuncu. Nikjer ne čuje lepega nauka v razumljivi materini govoric, razvija se samo na cesti, raste ob slabih vzgledih, brez opore kakor nežno drevesce v grmu in robidi. Treba je tu, da se zavzame za vso odločnostjo in močjo za ta naš bedni, mladi rod družina in ga reši propada. In naposled je to

njena najsvetejša dolžnost, kajti tudi nihče nima toliko prilike in moči, da duševno oblikuje otroka, kakor stariši, ki ga najbolj poznajo, ljubijo, žive skupno z njim. Nihče nima večje pravice kot oni za to, ker je otrok njihova kri.

Težke naloge, ki so še nenačete, čakajo stariše, kateri morajo posvečati v življenju vseskozi več skrbi, doma, na cesti, na polju, v šoli in povsod. Naloga družine je prav v tem, da skrbi za vzgojo mladega rodu. Poglavljati se morajo v otroka, voditi ga vedno in povsod, polagati mu že kaj zgodaj v dušo temelje kremenitega značaja in močnatosti, navajati ga k vztrajnosti, priprostosti, delavnosti in h krepostim, ki so dičile naše očete in pri mlajšem rodu izginjajo. Zbujati v njih ljubezen do resnice, lepote in pravice, do naših ljudi in kulture, naše zemlje in besede.

Novice iz vsega sveta

Rdeči ražnji.

Zadnje čase se razvija na Kitajskem novo tajno društvo, ki ima dokaj čudno ime in namen. Imenuje se društvo rdečih ražnjev; njegov namen je brzdati krute vojake pri plenitvi in moritvi. Vsak član ima rdeč raženj ali puško, ki mu služi kot orožje pri pobijanju podivjanega vojaštva. Na tisoče delavcev in kmetov, ki trpijo vsled strahot vojakov, je napovedalo vojno vsem vojaškim plenilcem in morilcem.

Nenavadne smrtne nesreče

V neki garaži v Cambridge-u na Angleškem so našli te dni pri enem od avtomobilov mladega moža v nenavadnem položaju. Bil je sklonjen nad motorjem, tako da se je dotikal železa z nosom, ganil pa se ni, ko so ga poklicali. Ko ga je eden od prišlecev stresel za rame, je opazil, da je mrtev ter pritrjen s kravato na motor. Sprva se je domnevalo, da gre za zločin, ko pa je prišla na lice mesta komisija, je ugotovila, da gre le za nenavadno nesrečo. Ponesrečenec, nek visokošolec, se je zapletel s kravato v motor, ki je kravato tako močno zadrnil, da se je dijak zadušil. Očividno je hotel pri motorju nekaj pogledati, medtem ga je zgrabil motor za kravato in zadavil. Kravata je bila tako močna, da so jo morali odrezati, predno so mogli ponesrečenca odstraniti.

Podobna nesreča se je pripetila nedavno nekemu 24-letnemu dekletu v Sideupu v grofiji Kent. Njen brat jo je našel mrtvo v kopalni sobi, in sicer pravi tako v nenavadni legi. Njeni lasje so bili oviti okoli vodovodne pipe, z grlom pa se je dotikala roba banje. Ker ni imela nobenega povoda za samomor, niti bi ga sigurno ne bila izvršila na tako kompliciran

Ne smemo pozabiti, da je za otroke čitanje najprimernejša pot vzgajanja. Saj trdimo upravičeno, da otrok ali mladinec, ki ne zna čitati in pisati, ne bo nikoli ali pa zelo težko zrastel v celega moža; gotovo je tudi, da bi vsled svojega pomankljivega znanja trpel občutno škodo. Nepopisne važnosti je, da naša deca čita. Stariši morajo skrbeti za to, priskrbeti ji morajo brezpogojno mladinsko knjigo, uvajati jo v njo in jo pri vsem voditi. Potreba mladinskih knjig je dan za dnem večja, med ljudske plasti se mora razširiti mladinska knjiga, ker deca jo nujno potrebuje.

Te in še neštne druge naloge čakajo rešitve. Družina je tu prva, ki more in mora kaj storiti, da se dvigne naše najmlajše, poskrbi za njih pravo vzgojo in duhovno vodstvo ter s tem za njih bodočnost in srečo v življenju.

Š.

in nenavaden način, se je pripetilo po mnenju uradne komisije, sledeče: deklica se je sklonila nad banjo, da bi si natočila kozarec vode. Medtem se je nenadoma onesvestila ter padla. Med padcem so se ji zapletli dolgi lasje v pipo, vsled česar ni mogla pasti dalje kot na rob banje. Padla je tako nesrečno, da je pritiskala na rob banje z grlom. Ker je visela navzdol ter pritiskala z grlom na rob banje z vso težo svojega telesa, se je zadušila.

Nenavadna smrt je doletela tudi nekega ribiča. Ko je korakal z dolgo ribnico vesol po cesti, je prišel s palico po naključju v dotiko z močno električno napeljavo, vsled česar ga je električni tok na mestu ubil. Njegova desna roka je bila popolnoma sežgana.

Vreme in kriminalnost

Liverpoolska (na Angleškem) policija je te dni beležila nenavadno čudo: tekem 36 ur niso policijski organi aretirali niti ene osebe radi kakršnega koli prestopka. Policijsko poročilo pravi, da gre to na rovaš skrajno ostrega mraza, ki je branil ljudem dostop na cesto.

3000 milj z zlomljeno hrbtenico.

V neko bolnico v Manchesteru (Angleška) so te dni prinesli bolnika z zlomljeno hrbtenico in ki je v takem stanju srečno preživel vožnjo 3000 milj. Ta bolnik je angleški pomorščak, ki se je v nekem ameriškem pristanišču ponesrečil ter si zlomil hrbtenico. Zdravili so ga najprej v dotičnem pristanišču. Ker je silno želel povrtni se v domovino, so ga prenesli na ladjo, ki ga je peljala v domovino. Prišel je srečno na Angleško in je ves zadovoljen v svojem rojstnem mestu.

TEDENSKI PREGLED

ITALIJA

Preteklo sredo se je otvorilo splošno ljudsko zasedanje poslan. zbornice. Ob 4. popoldne je otvoril predsednik Casertano prvo sejo. V svojih uvodnih besedah je poudarjal dva važna dogodka: prvi je otvoritev razstave v Tripolisu, drugi pa drzni polet De Pinedov preko Oceana.

Glavno delo parlamenta je, da razpravlja in odobri državni proračun. Na vrsti pa je cela kopa kraljevih dekretov, ki se bodo z odobritvijo parlamenta izpremenili v zakone.

Trenutno razpravlja poslanska zbornica o proračunu ministrstva javnih del. Posamezni poslanci so govorili o položaju v svojem volilnem okraju in tolmačili zahteve, ki jih zahtevajo kraji, katere zastopajo. Potem, ko se bo vršilo glasovanje proračuna ministrstva javnih del, bo prešla zbornica k proračunu

pravosodnega ministrstva. Nadalje bodo poslanci sklepali o predlogu za zvišanje poslanskih plač.

JUGOSLAVIJA

Sedanja vlada preživlja hude dneve. Vsa opozicija je skrajno ostro nastopila proti vladi radi nasilij, ki jih je zagrešila pri zadnjih volitvah v oblastne skupščine. Ves srd je naperjen proti notranjemu ministru Boži Maksimoviću, ki se je vedno odlikoval z brezobzirnostjo napram političnim nasprotnikom. To pot je opozicija nastopila v parlamentu jako odločno in solidarno. V parlamentu samem je prišlo do burnih prizorov, ki so onemogočali vsako govorjenje in radi katerih je predsedstvo večkrat prekinilo sejo. Opozicija je vložila proti Boži Maksimoviću obtožbo radi volilnih nasilij, ki so jih zagrešili državni funkcionarji.

narji. Sodu dno je pa izbil dogodek, ki je razburil vso politično javnost. Ko se je Maksimović branil proti obtožnici, sta prinesla dva opozicijska poslanka napol nagega in krvavega človeka v skupščino. Bil je to neki uradnik, ki ga je pretepel do krvi policijski komisar Sokolović. Ob tem pogledu in ko je v par besedah neki poslanec pojasnil dogodek, je opozicija zagnala silen krik in vrišč. Vladna večina pa je odbila obtožnico proti notranjemu ministru. Pravijo sicer, da je njegov položaj omajan, v vladi pa bo Maksimović vseeno ostal, prevzel bo samo drugo ministrstvo, dočim bo notranje ministrstvo odložil. Opozicija pa ni odnehala. Demokratska stranka sestavlja novo obtožnico proti Maksimoviću.

Zdi se, da je Sokolovićev slučaj vendar uplival na vlado in da opozicija ne bo nehala z napadanjem vlade.

RUSIJA IN ANGLIJA

Odnosaji med obema državama so skrajno napeti. Dan na dan je pričakovati, da izbruhne sovraštvo med Rusijo in Anglijo očitno na dan z vsemi posledicami. Anglija je poslala Rusiji noto, ki je bila sestavljena v tonu ultimatumu in ki je vsebovala grmado očitaj na Ruse, na njihovo delo na Kitajskem itd. Če je Anglija pričakovala, da se je bo Rusija in rusko javno mnenje radi te note ustrašila, se je bridko motila. Po vsem ruskem časopisju je zavržalo, ko je zvedelo za vsebino note. In v skladu s tem ogorčenjem je tudi odgovor sovjetov na to angleško noto, ki so se držali pravila: klin s klinom. Ruski odgovor je tak, da je moralo Angležem sapo jemati, ko so ga brali; kajti angleški imperijalisti niso vajeni, da bi se z njimi govorilo na tak način. Kljub tem dogodkom pa najbrže ne bo Anglija pretrgala diplomatskih odnosov z Rusijo, ker od gospod. pogodbe ima Anglija le preveč dobička. Rusija pa tudi ne bi imela bogve kakih koristi, če bi ukinila gospodarske odnose z Anglijo.

Eno pa je resnica: Angleži so jo dobili po nosu in bodo v bodoče menda drugače govorili z Rusi.

Dnevne novice

Tržaški armadni zbor dobil novega poveljnika

Na mesto odišlega poveljnika tržaškega armadnega zbora, ki je bil povišan za armadnega poveljnika, je bil imenovan Carlo Ferrario. Doslej je bil poveljnik novarske divizije.

GORICA.

Odkar je bila Gorica proglašena za glavno mesto novoustanovljene goriške pokrajine, je njena občinska uprava takoj prešla k izvršitvi že davno nameravanih načrtov, tičočih se razširjenja tramvajske mreže, novega vodovoda in pa zgradbe novih širokih cest.

Tramvaj Šenpeter-Gorica.

Dela za novo tramvajsko progo Gorica-Šenpeter so že v polnem teku. Delavci odkopavajo zidove in zemljo ter gotove ogle hiš. Del grobov na novem vojaškem pokopališču so prenesli radi razširitve ceste. Mestni tramvaj bo vozil prav do trga v Šenpetru, od tam naprej bo pa najbrže podaljšana proga do postaje Brunnerjeve tvornice v Podgori. Po noči bodo tako vozili blago naravnost iz šenpeterske postaje v tvornico v Podgori. Ni pa upati, da bi nova tramvajska proga doprinesla dosti novega osebnega prometa. Ljudje iz Vipavske doline so začeli štediti celo na vožnji pri vlakih in izstopajo že v Šenpetru ter hodijo rajši peš v Gorico, samo da si prihranijo dotični trošek. Ravnotako hodijo iz Gorice v Šenpeter peš do vlaka, da si prihra-

nijo voznino do Šenpetra. Če ni za vlak denarja, ga bo še manj za tramvaj. Mnogo več bi prinesla proga Gorica-Solkan z romarji na Sv. Goro.

Nove ulice in novi izvozni trgi.

Padajo in se rušijo tudi zidovi okoli bivšega nunskega samostana. Razširjena in popravljena ulica Morelli bo zaživela vse večje in svobodnejše življenje. Seveda bo pri tem utrpel škodo mračni Raštelj s svojimi neštevilnimi prodajalnicami. Kajti novi tok življenja bo valoval ob semenjskih dnevih iz sodne ulice skozi Morelli, dalje po ulici Caserma do novega izvoznega trga. Ulica Caserma se bo podaljšala kar naravnost čez stari izvozni trg do novega izvoznega trga, katerega že pripravljajo za sabotinsko vojašnico ob ulici S. Chiara in v kotu ulice Dante. Novi izvozni trg bo neprimerno večji, lepši in modernejše urejen kot sedanji. Otvorjen bo že za novo izvozno sezono. Na mestu sedanjega izvoznega trga pa pride trg za prodajo na drobno, kjer je pa sedaj pokriti trg za prodajo na drobno, bodo pa zidali pošto palačo. Novi izvozni trg se bo torej pomaknil za spoznanje še bolj proti Brdom in bodo morali Vipavci prekrizati prav vse mesto, da pridejo do njega. Seveda stretnijo vsi trgovci za tem, da bi imeli svoje trgovine prav blizu novega izvoznega trga.

Ti načrti se že izvršujejo in bodo še v tem poletju resnično dejstvo, o onih, ki niso se še pričeli uresničevati, bomo pisali pa prihodnjič.

Čebelarji!

Kdor se hoče naročiti na «Slovenskega čebelarja» za leto 1927., naj pošlje za naročnino 18 lir in za poštino L 1.25 Slovenski čebelarji zadrugi v Gorici, Via S. Giovanni 6/I., ki potem poskrbi vse potrebno za dostavljanje lista.

Prvi koraki.

Nič ne glej začudeno, prijatelj! Ne bom te učil hoditi. Prvi koraki je naslov lični knjižici, ki jo je letos izdala «Goriška Matica». Prijatelj, si-li že pomislil, da je ta knjižica med vsemi, ki jih je izdala Matica, najvažnejša in najpomembnejša? Knjižica ni zate! Imaš otroke? Njim je namenjena. Tebi pa naj služi knjižica kot pripomoček, da naučiš svojega otroka lepo in gladko čitati materinščino.

«Kolikor jezikov znaš, za toliko moč veljaš» — ta resnični izrek smo mi Slovani vedno radi upoštevali in uvaževali in smo se — to lahko odkrito priznamo — z lahkoto naučili poleg materinščine drugih jezikov. Saj skoraj nimamo Slovence, ki bi ne govorili najmanj dva, tri in še več jezikov. Toda, kakor drugim narodom, tako mora biti tudi nam materinščina najdražji in najvažnejši jezik. Žalibog, da si ne morejo naši otroci v šoli pridobiti zadostnega znanja v materinščini. In ravno radi tega je naša sveta dolžnost, da se mi sami oprimo tega važnega dela in da mi sami damo otrokom začetno znanje čitanja in pisanja v materinščini. Knjižice «Prvi koraki» ne smemo zavreči. Ne sme ležati pozabljena na kaki polici v dimu, ne sme služiti malemu otroku za igračo ali celo trgovcu za zavijanje blaga! Prijatelj! S knjižico «Prvi koraki» boš z lahkoto svojega otroka naučil čitanja in pisanja v materinščini. Če posejdaš cele popoldneve v gostilni, žrtvuj za svojega otroka parkrat pa teden po četrte ure in ko otrok doraste, ti bo hvaležen, blagoslovil bo tvoj trud, znal bo jezik več, ki mu bo v življenju, v borbi za vsakdanji kruh, neizmerne koristil!

Že prvo leto se otrok uči črke v šoli. Tedaj boš imel lahko delo. Z istimi črkami lahko sestavljaš tu-

di slovenske besede. V slovenščini imamo samo par črk, ki se drugače izgovarjajo, kakor v italijanski. Tako moraš n. pr. otroku pojasniti, da se črka c v slovenščini vedno čita tako, kot bi n. pr. izgovoril italijanski začetni z v besedah zitto (tiho), zucca (buča). Otroku naj ti napiše nekaj besed, ki začnejo s črko c, ki imajo c v sredi besede in pa na koncu besede. N. pr. cel, cigan, cunja, lice, vijolica, robec, lonec itd. Isto pojasniš s črko č, ki se izgovarja v slovenščini vedno enako, bodisi da je v začetku, v sredi ali na koncu besede. Pojasni otroku, da se č vedno bere tako, kakor v italijanski besedi uccello. N. pr. čelo, čok, čuk, maček, deček, oče, noč, vrč itd. Tudi za druge črke: g, s, š, z, ž vzemi zgleda in otrok bo v nekoliko tednih videl in si zapomnil razliko v izgovoru med nekaterimi italijanskimi in slovenskimi črkami. Nikar pa ne vsiljuj otroku novih stvari, novih črk, dokler si ni enega dobro zapomnil. Ko bo otrok poznal razliko med nekaterimi italijanskimi in slovenskimi črkami v izgovoru in pisavi, narekuj mu posamezne besede, kratke stavke, nadziraj in pogledaj, če je prav napisal; popravi mu in povej mu napake in končno moraš otroku tudi preskrbeti njegovemu duševnemu obzorju primerne čtivo.

Prijatelj, ne zanemarij svojih otrok! Ravnaj se po navedenih navodilih. Zadovoljen boš ti, ker boš videl svoj uspeh in srečen bo tvoj otrok!

To je znamka, ki je natisnjena na 1/2 kg zavojih izbornih testenin

PEKATETE

Zahtevaj vedno le testenine s to znamko.

MOŽEM IN FANTOM V PREMISLEK

Mal narod smo in ne smemo biti narod hinavcev. Hočemo biti možje, pravi možje, ki se ne ustrašijo nobene ovire, pa naj bo še tako velika. Možje in fantje, pogledimo si odkrito v obraz. Brez prikrivanja, brez hinavščine, brez strahu. Kaj opažamo? Naš rod bi bil krepak in je še krepak, a je v nevarnosti, da propade. Marsikateri se smeje in pravi: «Kako pa se bo to zgodilo? Jaz ne verjamem, da bi mi propadli.» — Bratec, pogled malo bliže in naravnost v naše vasi, na primer ob nedeljah. Kaj si opaziš? Ne vidiš v gostilnah mnogo naših fantov in mož, ki ga pijejo čez mero? Liter za litrom roma na mizo, a doma matere vzdihujejo: «Kaj bo, kaj bo?» Vi, ki ga radi pijete, ne pomislite, kam peljete svoje domove? Tudi vi tožite in vzdihujete, a po tolažbo jo mahnete v gostilno. Kaj, to se vam zdi možko? Ako bi to napravila najslabotnejša ženska, v obupu, bi ji zamerili in bi rekli: «Glej jo, pit ga gre, a dom ji propada!»

Njej bi zamerili, a ne bi pomislili, da ste sami stokrat slabši. Mož ne sme obupati in še posebno tedaj ne, ko je slaba letina, ko trka beda na vrata. — Torej vsi, ki ste zašli, vrnite se na pravo pot. Ne bodite trop obupajočih, ki ne najde veselja drugod, ko pri litru. Premislite, kaj bi lahko napravili z denarjem, ki ga po nepotrebnem zapravite s kartami in vinom. Koliko bi lahko prihranili, kako bi lahko pomagali našim domovom, gospodarsko in narodno. Premislite vse to, vrnite se zopet v se, postanite zopet možje!

Pazite na naše domove, da ne pojdejo na bobni. Današnja doba zahteva varčnosti, zahteva mož. Pravi gospodarji preživijo dneve počitka v svojih družinah in v družbi s pravimi prijatelji, brez vina in kart. Njim služi počitek v to, da vzamejo v roke časopise ter se s prijatelji pomenijo, kako bi bolje gospodarili. Oni skrbijo tudi za svoje otroke. Njim priskrbijo kak mladinski list. Tako jih navadijo na čitanje, da ko odrastejo v mladeniče in dekleta, bodo z veseljem čitali časopise in gospodarske knjige. Oni ne bodo zapravljali časa po gostilnah, ker v gostilno zahajajo večinoma le ljudje, ki

nimajo veselja do čitanja, v gostilno zahajajo slabši, katere najmanjša nesreča pobije. Pravi mož pa ne pozna obupa: on pozna le borbo, da ohrani zemljo svojim otrokom, da si ohrani njihovo ljubezen in streho za stara leta. Toraj vsi, ki ste zašli, kličem vam v imenu vaših žena in otrok, v imenu vaših starišev in vas samih: Proč s kartami in vinom, postanite zopet možje, pravi možje, ki vedo, da je le v dobrem gospodarstvu rešitev naših domov! — K.

«NAŠ GLAS»

Izšla je druga (februarska) številka «Našega glasa» s pestro in zanimivo vsebino. Ta številka se je povečala od prve za celih 8 strani. Vsebinska je v tej številki še raznovrstnejša od prve. Lojze Kraigher ima nadaljevanje svoje povesti «Matije in Matilda», Jože Kralj pa priobčuje lepo zimsko pesem «Fantovska». Albert Širok priobčuje tudi v tej številki svoj navadni prispevek, in sicer nam opisuje obisk «Pri Vasiliju Mirku» ter nas seznani z delovanjem tega odličnega glasbenika in skladatelja. Marijana Kokaljeva ima tu črtico «Brat in sestra», Fr. Bevk pa nam v črtici «Mrtvaški dihi» pripoveduje o strahovih, kako je mrtvec dahnil v Jožeta svoj mrtvaški dihi in kako je Jože radi tega čez teden dni umrl. Ivo Mihovilović in Karel Širok priobčujeta vsak svojo pesem, in sicer «Bolesnik» (v hrvaščini) in «Tam zunaj». Zorka Pregarčeva objavlja štiri «Izgubljena pisma», ki jih oseba, ki so ji bila namenjena, ni nikoli prejela in nikoli čitala. Nato sledi zopet pesem v hrvaščini «Cvet nad gradom» (Ivo Mihovilović) in Ferdota Plemića sestavek «Jeklo ob kremen» (odlomki iz rokopisa «Satanidi», ki sem ga te dni zažgal. — Op. pisatelja). Drago Gervais priobčuje v hrvaškem jeziku literarno razpravo «Istra u literaturi», v kateri posvečuje največ pažnje delu «Veli Joža» pisatelja Vladimira Nazora. Drago Godina razpravlja o važnem gospodarskem vprašanju in nas, kakor je že zadnjič obljubil, seznani v članku «Bodoči denar», kakšen bo moral biti denar v bodoče.

Pod zaglavjem «Sport in telovadba» priobčuje Rado Fač kratko notico, Mirko Luin pa nadaljuje svojo razpravo «Lahka atletika», in sicer razpravlja to pot o treningu. Pod rubriko «Iz življenja in sveta» je več kratkih člankov, in sicer «Društvom v pomislek» (Zj.), «Vpliv alkohola na napredek v šoli», «Monopoliziranje svetovnih sirovin» in «Umetniki stradanja v živalstvu». Pod rubriko «Književnost in umetnost» pa ocenjuje Albert Širok Meškovo knjigo «Mladini», ki jo je izdala Katoliška knjigarna v Gorici; dalje poroča uredništvo, da je prejelo knjigo «Pravilni ni nepravilni glagoli v italijanski» (Pavla Makučeva, učitelja); Febus pa nam opisuje dramo «Rjovi Kitajski!» Nato sledijo še «Uredniške beležke» in «Japonski humor»; na platnicah pa je rešitev nalog iz prve številke, na novo pa so sestavljene tri druge, za katere je tudi sedaj razpisana nagrada v znesku 50 lir.

Med vsebino je posejanih tudi več slik, med katerimi naj omenim le karikature A. Širk: Vasilij Mirk in France Gorše: dve karikaturni študiji. — Kakor se torej vidi, je vsebina zelo raznovrstna in zanimiva in tudi bogatejša nego v prvi številki, kar ima ta številka mesto 32 celih 40 strani.

«Naš glas» je postal, kakor se vidi, pravi družinski list. Pisan in urejan pa je tako, da ga bodo s pridom brali stari in mladi, priprosto ljudstvo in inteligenca. Razveseljivo je je tudi dejstvo, da se v njem oglašajo tudi naši bratje Hrvatje; posebno dobro je zastopan Ivo Mihovilović s svojimi pesnitvami.

Nekaj pa vendarle pogošam v «Našem glasu», in sicer poročila naših podeželskih društev, ker «Naš glas» ni samo družinski, marveč tudi društveni list. Iz raznih vzrokov je umestno, da pošiljajo društva svoja poročila v «Naš glas».

Tem potom opozarjam naša društva tudi na članek g. Zj. «Društvom v pomislek». Društva naj ta članek dobro preštudirajo in se po njem ravna. Svetujem tudi vsem društvom, ki niso še naročena na «Naš glas», da se gotovo naročijo na ta prepotrebni društveni in družinski list. Tudi posamezniki in slovenske družine naj ne bo, ki bi ne bila naročena na «Naš glas». — Uprava «Našega glasa» - Trieste, Casella postale 348. Gorski.

Cankar v laških prevodih.

(Glej zadnje «Novice»).

Tudi «La Scuola», glasilo italijanskih učiteljev, je v januarju lanskega leta objavilo prevod črtice «Otroci in starši» iz Cankarjeve zbirke «Podobe iz sanj». Prevajalec se je podpisal: B. N.

Star napis?

Ko sem se nekdanj potepal tam okoli Ilirske Bistrice, sem čital na nekem vodnjaku te-le vrstice:

Kdor pil bo
kozleško vodico,
bister um imel bo
in zdravo glavico.

Spodaj pa je letnica 1802.

—ot—

Snubča so namazali.

I. slika.

Pri fotografu.

Snubč: «Al bieste de šm še uježu na use nas kontragrafe, žatu kr me je adn pašlau Nauičam ž marelo, muštačmi en s čulo, de b' me pr ujerbecah atadlau.»

Fotograf: «Jaz vas prav gotovo nisem, oče.»

Snubč: De b' ješt biedu kdu je bu tišt ašu, b'mu ze pokazau ci jma hudic mlade. — Pa puštma tu, abiste pa ki šm danš pršu h uam. Tam na Moštu šm žujidu, de še ne šmji hadit akul brž pašebenga paša s kontrafijo. Bajim še de me ne pabašajo en šprabjo u lukne, zatu kr jescem akul zeno. Pa šm je kar šem h uam primahau, de me buošte kontrafirau, patle pa u kančlijo pa poš.»

Fotograf: «To se pa hitro zgodi. Kar sedite oča! Tako. Na miru! Ena...»

Snubč (ga prekine): «Ne se! Pockajte de uam se njiki pauim. Ahtite de me ne kontrafirate tud marele, čule in muštač, k' jih ješt nimam.»

Fotograf: «Ena — dve — trrrri.»

II. slika.

Fotograf: «Evo vam slike!»

Snubč (se zagleda na sliki in vzradosti): «Uiš ga, uiš, tu tje kerlč! Prau za zenitu. Pa kar rjeku šte notr u tišta skatla ena — dui — tri, pa ša ratala tri kontrafije. Škuoda de nište štu se naprej stir — pet — sest tku de b' jemu se tri kontrafije. Adna bi pašlau Nauičam, de bi biedle kesen kerlč šm žares, adna b' dau kesni ujerbeci, ta tejče bi pa sam jemu. (Se znova čudi): Hej! kesn kerlč šm! Pa žbugam en buhloni! (Hoče oditi.)»

Fotograf: «Kaj? Plačajte 5 lir, potem pojdite.»

Snubč: «Kaku mišelte 5 lir? A šte zgbišna ad «Gariške Matiče» en pabirate ab tej prložnost naročenke? Pa bieste, de šm ješt ze drguod naracu te liepe bukve.»

Fotograf: «Ne norčujte se in plačajte, kar ste dolžni!»

Vname se hud prepir. Fotograf grozi Snubču z orožniki. Ko ta sprevidi, da ni drugače, vrže z jezo 5 lir in se odpravlja godrnjaje: «Ti hudici! Ždej ceje jemet 5 lir za ta drrr, kedr sa me pa čelu u

čajtenge narišal, ša nardil uše za-
stojn.»

V uradu.

Uradnik: «No oče, kako vam gre
kaj? Kaj bi pa radi?»

Snubč (nekoliko užaljen vsled na-
ziva «oče»): «Ej, še nišm lih ti-
sen ace, šej šm se kerlč en fant
za zenitu. — Tu jemate tri kon-
trafije, pa mi nardite tišt poš,
de buom lahna akul hadu en
pagledam, ci je kesna ujerbea.
Sej tu pr nas je tku nimate a-
bedne.»

Uradnik: «Tako, tako! Identično
izkaznico hočete? Kar malo po-
čakajte.» (Piše, prilepi sliko,
drugi dve sliki pa spravi v miz-
nico).

Snubč: «Kaku? Al' ne prfliknete
uše tri kontrafije gar, de buo
belj drzalo.»

Uradnik: «Ne, dve moramo izro-
čiti varnostnim oblastem. Tako
zdaj je stvar končana. Pritis-
nite še prst, prosim!

Snubč (začudeno): «Kaku miselte
gašpud?»

Uradnik (nestrpno): «I kako, daj-
te sem roko!» (Ga zagrabi za pa-
lec in ga pomoči v črnilo).

Snubč (se razjezi in pahne urad-
nika): «Šalamejnska kruota,
mažau me pa ne buoš! Tebe
škrič prtišnem pešt na nuš, ker
b' me rad za ušla jemu.» (Mu
grozi s pestjo).

Uradnik (ga vrže skozi vrata):
Ven! Tu ni mesto za vaše šale.»

Na cesti.

Snubč (ogleduje umazan prst in
kolne): Hudici, al bi užil cle-
bjeka za nuš. Ješt jem buom
pakažau! Pa s kešno smala sa
me namažal, še prac ne ba slu.
En se pjet ljir, pa tri kontrafije!
Poš sa mi ždej ueš umažal; pa
naj ga jemaje umažanga, ješt
ze ne buom drujga dilau.

O ti hudici kesen pršt... tri
kontrafije... en pjet ljir, pjet
ljir...»

more misliti združenih in vendar so
dostikrat.

Prepričan sem, da bi bila revščina
marsikje omejena, ko bi vladalo na
Banjšicah nekoliko bolj trezno živ-
ljenje.

Ne pišem tega, da bi spravi pre-
bivalce naše lepe planote v slabo luč
pred svetom, ampak pišem za nje,
da bi se spametovali, da bi spregle-
dali in krenili na boljše pot. Velja
pa to tudi za druge, ker žal, da se
marsikje razmere malo razlikujejo
od onih na Banjšici.

V današnjih težkih časih je treba
več varčnosti in treznosti. Čas bi bil,
da bi to spoznali vsi naši ljudje in
in tudi Banjškarji.

Prihodnjič pa kaj o našem gospo-
darskem življenju.

IZ MATERIE.

Kar so predzadnje «Novice» poro-
čale o tukajšnjem Prost. gas. dru-
štvu, je bilo do skrajnosti točno.
Nepotrebno bi bilo isto še enkrat po-
navljati. Toda nekaj je le manjkalo
pri istem dopisu, in to želi dopisnik
dopolniti.

Društvo, ki je bilo pred par leti še
v polnem svojem zdravju in cvetu, je
pričelo nenadoma pokašljevati. Vzrok
bo najbrž slab zdravnik in zgrešen
recept. Dejstvo je, da je društvu kot
javni in dobrodelni ustanovi, prepo-
vedana vsaka seja, isto tako občni
zbor. Tukajšnji podešta je poklical
dne 24. januarja t. l. nekaj mož ozi-
roma članov v občinsko pisarno in
izvolil se je enoglasno novi odbor,
večina po želji g. podeštata. Izvoljen
je torej nov načelnik.

Sicer ni to nikako čudo. Bolj pre-
senetljivo bi bilo sledeče: več fantov
iz vasi Rožic in Povžan, znanih po
svojih flegmatičnih lastnostih, je
čudno oživelo in v trumah pristopilo.
Kje so bili do sedaj?

IZ RICMANJ.

Pevsko bralno društvo «Slavec» je
imelo nedavno od tega svoj redni
občni zbor. Zborovanja se je udele-
žilo precejšnje število članic in čla-
nov, tako da je bila društvena Čital-
nica popolnoma zasedena. Odborovo
poročilo je bilo za današnje razmere
zadovoljivo. Društvo je imelo skoro
skozí vse leto pevške vaje in je s po-
voljnim uspehom nastopilo na raznih
prreditvah. Tudi knjižnica je delo-
vala in marsikomu nudila poduka
in zabave. Društvo si je izvolilo od-
bor, od katerega si obetamo resnega,
plodnosnega dela. Na čelu mu stoji
mož, ki si je to mesto zaslužil s po-
žrtvovanjem in zato pričakujemo, da
bodo društveniki sledili njegovemu
idealnemu stremljenju, četudi bi
utegnil s pikro besedo postaviti koga
«na red» radi zanemarjenja dolžno-
sti. Čuvajmo to kulturno ognjišče in
zbirajmo se okoli njega, ker nas vodi
po poti napredka in nam nudi po-
šteno, zdravo zabavo.

IZ BORŠTA.

Na dopis v «Novicah» z dne 17. fe-
bruarja t. l. bi si dovolil nekoliko
opazk na splošno. Najprej pravi do-
pisnik, da se iz Boršta večkrat kdo
oglasí v «Novicah» in da smo mu v
resnici hvaležni. Zares, po vsakem
dopisu ugibajo razni — čitatelji, ne
sicer, kaj je pisano, ampak k d o je
pisal. In potem pravijo: «Najbrž ta
in ta, on zna in ima čas, če ga nima,
pa si ga da.» Govorica gre naprej,
pride tudi do nepoklicanih ušes, tu
naredijo iz komarja konja, potem
pa sledijo hišne preiskave in slične
prijetnosti. Zato pa, dragi Borštani,
ne vprašujte nikdar več o tem, k d o

je pisal, ampak, kaj je pisal. In to
si vzemite k srcu, kar je v listu pi-
sano in tudi ravnajte se po tem. Mi-
slim, da me razumete. Če pa ne, bom
drugič jasneje govoril. In tu se po-
polnoma strinjam z dopisnikom, ki
pravi, naj bi razni vsevedneži, ki
včasih v gostilnah «otrobe vežejo»,
raje vzeli pero v roko in kaj modre-
ga napisali za naše liste. Strinjam se
tudi glede opustitve vsakih neslano-
sti. Kogar se tiče!

Zdaj pa glede pevskega zbora. Do-
pisnik daje «pameten svet», da bi
se med sedanji pevski zbor sprejelo
tudi nekaj starejših pevcev. Prav
gotovo nimamo nič proti temu, ako
kdo želi pristopiti k pevskeemu zboru;
z veseljem sprejememo vsakega, ki
ima dobro voljo in zmožnost za to.
Nikakor pa si ne želimo v našo sredo
takih, ki bi radi prišli le ob gotovih
prilikah na kor v cerkev, kjer bi se
po svoje nakričali, ki se jim pa ni-
kakor ne ljubi priti k rednim pev-
skim vavam. Če danes pevski zbor
ne odgovarja še vsem zahtevam, nič
ne de; z vztrajno vajo in ljubeznijo
do lepega našega petja se bodo na-
pake zmanjšale in izgubile, glasovi
se bodo izobličili in opilili in čez par
let bomo imeli spet lepo ubrano
petje povsod, v cerkvi, v družini, v
gostilni in na ulici. Zato dela in skr-
bi večina naših mladeničev in krog
naših vrlih deklet. — Ponavljam pa
še enkrat: kdor ima resno voljo in
ljubezen do lepega petja in društve-
nega delovanja, naj le pride k nam,
sprejet bo enak med enakimi. Za
danes mislim, naj bo dovolj; želim
pa, da se še kdo oglasi in pove javno
svoje mnenje. — a —

IZ BREZOVICE.

V «Novicah» od 20. januarja je
nekí — i — priobčil dopis iz naše vasi,
v katerem se bavi z našo «Čitalnico».
Popolnoma prav! Vse je na žalost
resnica. Prepiramo se, popivamo,
kvaritamo in ponočujemo kot za sta-
vo. Da bi kdo mislil na kulturno de-
lovanje, na gospodarsko krizo, v ka-
teri se nahajamo dandanes, to je de-
veta briga naše mladine! Pač pa, ko
se oglasi kakšen kriv prerok, od ka-
terege nimamo nobene koristi, tedaj
je vse zanj ali vsaj večina. Nekaj
častnih izjem je, ki so trdni in sta-
novitni. Vsa čast njim!

Gospod dopisnik pravi, da manjka
energičen vodja. Bože mili! Kaj bi pač
napravil pri takih razmerah? Kakor
hitro se zgane, ima poleno pod no-
gami. Če se kdo loti prosvetnega
dela, takoj ga obkoli krog posmeho-
valcev in nasprotnikov. Naj pa bo
karkoli; vzgojiti si je treba dober in
čist naraščaj, s katerim bomo do-
segli tiste ideale in cilje, po katerih
danes človeštvo tako hrepeni: mir,
edinost in moralno-kulturno življe-
nje! Narod brez teh lastnosti, je na-
rod brez bodočnosti.

Zato pa: kdor ima še količkaj do-
brega v svojem srcu, kdor ima še ko-
ličkaj dobre volje, komur je mar naš
obsto, obstoj naših domov, ta imej
samo en namen pred očmi: rešiti
našo deco, našo še nedoraslo mla-
dino.

Ali ne vidite, stariši, svojih otrok,
kam vam bodo prišli, kako vam pro-
padajo? Klic: na pomoč! naj vam
vedno udarja na uho! Ločiti je treba
dobre od hudobnih.

Posebno bi priporočali, da bi ne
puščali otrok zvečer zunaj brez nad-
zorstva, ker noč ima svojo moč. Vsi
na delo! Stariši! Vaša je glavna na-
loga, vaša bo odgovornost pred Bo-
gom in pred narodom! — a —

DROBNE NOVICE Z DEŽELE

TOLMIN.

Ples v Poljubinu, njega konec in posledice.

Pred dvema tednoma si je tolmin-
ska mladina zaželela nekoliko za-
bave. Temu se ne bomo čudili, saj je
bil vendar pust. Za plesišče si je iz-
brala Poljubin, kjer Kocijanov toči
prav dobro vino. Preskrbel si je tudi
dovoljenje za ples, katerega so mu
dali karabinerji. Na zabavo je prišlo
nepričakovano mnogo ljudi. Vse je
šlo v redu, ob 10. uri je bila zadovolj-
nost že skoraj na višku. Nekaj pa je
bilo pri tem zanimivega: čeravno je
bila ura že enajsta, ni še nihče mi-
štil na ples. Kaj takega se malo kdaj
dogodi. Torej vendar ni vse ples. Jaz
sem prepričan, da če bi se Tolminci
vedno tako pokazali, bi v tem pogle-
du prišli na drugačen glas. Toda
ravno v tem trenutku pridejo kara-
binerji ter v imenu prefekta prepo-
vejo nadaljevanje. To je ljudi osu-
pilo. Nihče ni pričakoval takega
konca. Ljudje so si vzroke razlagali
na mnoge načine, med seboj zelo
različne. Nato pa so odšli skupaj
proti Tolminu — seveda pevajoč in
vriskajoč. To pa zopet gotovim lju-
dem ni bilo po volji. In vendar smo
bili v času pusta, ko so ljudje radi
dobre volje. Tudi to noč so se le tež-
ko ločili in se razšli. Drugi dan pa
so bili vsi «razgrajči» klicani h ka-
rabinerjem, ki so jih popisali. Hujših
posledic ni bilo. — Popoldan pa je
ista družba, samo še mnogo poveča-
na odšla nazaj v Poljubin ter nade-
ljevala s pretrgano zabavo.

Še nekaj je pri tem važnega. To
nam je lep dokaz, kako si naše lju-
dstvo želi poštene zabave, zabave in
ne plesa. Društva naj bi to priliko
uporabila. S tem bi koristila sebi in
ljudem.

V soboto, 19. pret. meseca je imela
tukajšnja fašistovska sekcija svoj
ples. Vabljeni so bili vsi Tolminci.
Igral je pri tem plesu čedadski jazz-
band. Udeležba je bila precejšnja.
Razen gostilničarjev in trgovcev se
ga je udeležil še marsikak veseljak.
Drugače plešemo Tolminci v prime-
ri z lanskim pustom jako malo;
morda je vzrok pomanjkanje godbe.

Ni moj namen pisati, kako se Tol-
minci zabavajo v pustu, tudi ne,
kako je potekel zgoraj omenjeni
ples, le to želim, da bi se že enkrat
spametovali. Kratko rečeno: Tol-
minci so na slabem glasu in bi se
tega morali zavedati.

Pred kratkim je ustanovil tu-
kajšnji politični tajnik Urpi društvo
za povzdigo tujskega prometa. Od-
bor je sestavljen po večini iz Tol-
mincev. Pametno delo; le da bi dru-
štvo resnično delovalo in da bi do-
bilo tolminsko lice! Če bi oblastva
dovolila obnovo «Bralnega društva»,
gotovo to društvo prispevalo s tam-
buraškim zborom za različne kon-
certe, ki bi se prirejali polti, kot je
želja političnega tajnika. Sicer bo
to na novo ustanovljeno društvo na
tem polju spalo.

VOLARJE.

Iz naše vasi bi se dale pisati ža-
lostne in vesele novice, pa ker žalost-
ne dogodke potrpežljivo prenašamo,
povemo danes samo eno vesele, nam-
reč: eden se je otrese! samskega
davka.

Poročil se je g. Leban Jožef z gospo-
co Sovdat Marijo. Čestitamo! Zelimo
obilo sreče! On je bil ves čas od usta-
novitve sem delaven in požrtvovalen
član našega društva, gospica tudi
marljiva članica dekliškega krožka.
Upamo, da se tudi v bodoče še vidi-
mo v društveni sobi. Obenem se mu
fantje javno zahvaljujejo za ves trud
in požrtvovalnost. Živijo! Na mno-
ga leta! — Izobr. društvo «Planinka».

IZ JAZEN PRI OTALEŽU.

V naših hribih nam poteka življe-
nje po stari navadi v pomanjkanju
in revščini, a kljub temu dokaj mir-
no. Držimo se starih, a pravičnih
običajev, da kar ima eden v lasti,
tega naj se ne dotika drugi. A ven-
dar je prišel pretečeni teden močno
žejen tat in se spravi natihoma in
neopažen v klet posestnika Ivana
Pliska, v kateri je imel dotični shra-
njena dva soda sadnega mošta. Ker
so tatiču dobro znane razmere naše
vasi, je popolnoma brez strahu vzel
pipo, ki se je nahajala na oknu v
kleti, nastavlil sod in popil. Pomisli-
te: kar sto litrov mošta. Čudno, taka
žeja po taki piči hrani kot jo uživa-
mo po naših vaseh. Prizadeti je
ogorčen nad takim zlobnim počet-
jem. Pa se vendar tolaži z mislijo,
da bo sod v jeseni zopet poln, ako
bo letina za sadje.

BANJŠICA

Samo dva dni je treba biti v naši
občini, pa človek spozna razmere, ki
tukaj vladajo. Ta dva dneva sta: ne-
delja in ponedeljek.

Pridi človek v nedeljo na Banjško
planoto in pojdi od vasi do vasi;e;
gostilne ne manjka skoro v nobeni
in ako je ni, tedaj je v vasi vse pu-
sto in prazno. Kjer je gostilna, tam
je vse živo. Zbrani so moški in žen-
ške, stari in mladi. Vse pije, se ve-
seli in zapravlja. Gledal boš in boš
rekel: «Tu imajo vsega dosti».

Pa pridí k nam v ponedeljek. Oni,
ki je včeraj naročil liter za litrom,
danes ne ve, kaj bo jedel on in nje-
gova družina. V mnogih hišah vlada
največja revščina. In k revščini se
pridružuje še zapravljivost: dve
stvari, katerih si človek skoraj ne

Da postane vedno bolj znano naše izvrstno

"Vino di China e ferro"

pripravljeno iz pristnega španskega belega vina in za-
radi večje vsebine pretvarjajočega se železa, odlikovano
na mednarodni razstavi v Montecatini l. 1925, prodaj-
ajmo steklenice-vzorce po L 2. — Originalna ste-
klenica 3/5 litrska L 12.—.

Želodčne kaplje sv. Antona

Izvrstno sredstvo za prebavo, ki istočasno blaži
vsakršno črevesno draženje.

Stekleničica L 4-50

Elisire di China

zelo prijetnega okusa, izborno sredstvo proti slabostim
želodca in za dobo okrevanja.

Originalna steklenica L 6.—
Steklenica - vzorec L 2-50

GLYKOL PRSNI SIRUP SMILAJOD

Lekarna Castellanovich All' Alabarda, Trst

Via dei Giuliani šte. 42, Sv. Jakob

Lastnik F. BOLAFFIO

IZ POBEGOV PRI KOPRU.

Dne 13. februarja t. l. smo spremili k večnemu počitku g. Angelo Pečarič roj. Mazenič, soprogo Riharda, iz dobro znane družine pok. Rudolfa Pečarič. — Pokojnica je bila vzor žene-gospodinje, jako dobrega srca in plemenitega značaja. Vsi so jo radi imeli in visoko spoštovali; to je pričal tudi njen pogreb, kakršnega Pobegi še niso videli. Pogreba se je udeležil dobri pevski zbor iz Dekanov ter vrsta pobežanska godba. Gosp. Peter Bertok se je poslovil od pokojnice z ganljivimi besedami pri odprtem grobu.

Pokojnici večni mir in pokoj, soprogu Rihardu in užaloščenim družinam naše iskreno sožalje! — Vaščan.

IZ ŠKEDNJA.

Dolgo ni bilo nobenega glasu iz naše vasi kljub velikemu življenju in spremembam, ki se dogajajo z vsakim dnevom. Najvidnejše soslabše ceste, za katere se ne zveni živa duša, kvečjemu vozniki, ki odhajajo in prihajajo z obloženimi vozmi, in nedeljski izletniki, ki prihajajo k nam na mali oddih, na dobro domačo kapljico. Malo mrmranja in nič več. Kar daje novo lice naši vasi so električne luči, ki jih ponekod še sedaj po instalaciji nočejo ali ne marajo prižgati. Tu bi se dalo tudi enkrat urediti, da se stvar enkrat za vselej konča. — Tudi društveno življenje gladi razdrapano kulturno polje. M. D. «Sparta» prireja poleg sestankov prosvetne večere in izlete v bližnje in daljne kraje. Posebno krasen je bil pretekli prosvetni večer. Na sporedu so bile izbrane točke, recitacije naših pesnikov, deklamacije itd. Zabeležiti moramo veselo dejstvo. Dolg spor, ki se je vlekel že skoraj leto dni med «Sparto» in «Concordijo», se je na zadnjem sestanku, takoj po prosvetnem večeru, mirno likvidiral. Posledice tega so se takoj opazile. Član «Concordije» je poleg drugih osebno sodeloval pri prosvetnem večeru in krasno recitiral našega Cankarja, za kar je žel od prisotnih Spartašev veliko odobravanje. Pri tem tudi najbrže ostane, ker javljanje za prihodnji petek sestanek s predavanjem. Predaval bo zopet Concordijaš. Upa se, da se v Šklednju s skupnimi močmi napravi lasten predavateljski ansambel in s tem bi bilo rešeno kočljivo vprašanje. Le po taki poti naprej! — Sporazumaš.

Ruski Rdeči križ je poslal jugoslovenskemu Rdečemu križu 8500 zlatih rubljev za po potresu prizadete kraje. Jugoslovenski Rdeči križ je darilo sprejel, vse ostale inozemske darove pa je odklonil.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Gorski: Hvala! Le še pošljite!

K. P., Parola di Borgo: Vaše prijazno pismo je prišlo malce prepozno za to številko. Vašim željam bomo ugodili. Le še pišite! Hvala za lepe pozdrave. Sprejmite tudi naše.

Odgovorni urednik: JANKO RUTIC.

Ceno češko posteljno perje

1 kg: belo puljeno L 25
boljše L 32.—
mehko L 40.—, 48.— in 55.—
boljša vrsta L 65 in 75
Puh L 115.—

Pošiljatve carine in poštne prosto po povzetju od L 75.— naprej. Vzorci brezplačno. Vrnitev in zamenjava dovoljena.

BENEDIKT SACHSEL 237
Pizno-Lobes št. 7 (Češko)

49-leten vdovec samo stoji obrtnik, želi znanja v svrhu takojšnje ženitve z dobrosrčno gospodično od 35—40 let. Samo resne ponudbe pod «KRAS» na upravo «Novic».

KLINIKA Dr. CICERO

POSTOJNA

Notranje bolezni in operacije.

ŽARKI X

hitro zdravljenje jetrnega vnetja vrčev.

KNJIGARNA IN PAPIRNICA

J. ŠTOKA

Trst, Via Milano 37

se priporoča št. občinstvu v mestu in na deželi, župnim, občinskim in šolskim uradom, pisarnam, obrtnikom, trgovcem in zasebnikom.

Lastna knjigovoznica

Založba VEDEŽA, Kleinmayerjevega italijansko-slovenskega in slovensko-italijan. SLOVARJA.

Ima v zalogi vse najnovejše slovenske knjige.

Naročila po pošti se izvršijo točno in hitro

ZDRAVNIK

Dr. Fran Ambrožič

se je stalno naselil

v št. Petru na Krasu

in ordinira

v Kanalovi hiši od 9-12 in od 13-15

IVAN KERŽE

Ima v lastni zalogi najraznovrstnejše kuhinjske in druge hišne potrebščine

Iz aluminija, steklovine, lesa, emailirane prsti itd. CENE NIZKE.
TRST, PIAZZA S. GIOVANNI št. 1

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrirana zadruga z omejenim poročtvom uraduje v svoji lastni hiši ulica Torre bianca 19, I. nad.

Sprejema navadne hranilne vloge na knjižice, vloge na tek. račun in vloge za ček. promet ter obrestuje

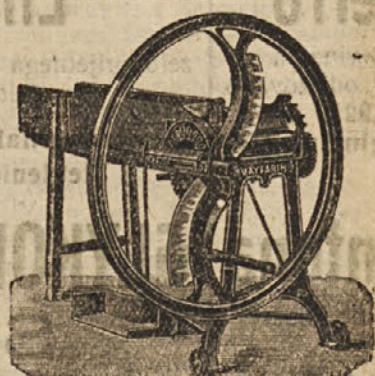
po 4%

večje in stalne vloge po dogovoru. Sprejema Dinarje na tekoči račun in jih obrestuje po dogovoru. Daje posojila na vknjižbe, menice, zastave in osebne kredite. Obrestna mera po dogovoru. Na razpolago varnostne celice (safes)

Uradne ure za stranke od 8¹/₂ - 13, 16-18
Ob nedeljah je urad zaprt
Telefon št. 25-67.

Najstarejši sloven. denarni zavod

Kmetijski stroji

Slamoreznice znamke «Mayfart» z verigami raznih velikosti.

TRŽAŠKA KMETIJSKA DRUŽBA
V TRSTU

Ulica Torrebianca 19, in Raffineria 7.
Telefon 44-39.

Čevljarnica Forcessin

Odlikovana na mednarodni razstavi v Genovi z „Diploma di gran premio“

TRST - Via Giuseppe Caprin št. 5 pri Sv. Jakobu - TRST

Kdor išče obuvale
cenó a vendar lepo,
ta bo pomislil malo,
ne kupil kar na slepo!

In žel bo k „FORCESSINU“,
ki v Trstu vsem od kraja
— ubožcu al' bogatincu —
najboljše čevlje daje ...

Čevlji za delo
L 48.—

Čevlji za gosp.
L 48.—

„Vedež“ za leto 1927

je izšel

Zobozdravnik

Dr. D. Sardoč

špecialist za ustne
in zobne bolezni

perfekcioniran na dunajski kliniki

ordinira

v TRSTU

Via Imbriani 16/III. (prej Via S. Giovanni)
od 9—12 in od 3—7 ure

Zobozdravnik

Dr. L. Mermolja

sprejema

v GORICI na Travniku 5

II. nadstropje

JAKOB BEVC - TRST

urarna in zlatarna

Trst - Campo S. Giacomo št. 5

Podružnica: S. M. Magdalena zg. št. 1

ZLATO kupuje v vsaki množini po najvišjih cenah
KRONE plačuje više kot vsi drugi
RAZNA DARILA ZA BIRMANCE.

„MUNDLOS“ šivalni stroji

„Göricke“

dvokolesa, motorni „FIAM“ in
belgijske puške se vdohe le pri

Josipu Kerševaniju

GORICA — Piazza Cavour 9 — GORICA

Pogrebno podjetje „Nuova Impresa“

Odlikovano z diplomom, zaslužnim križcem in zlato medaljo

Corso V. E. III 47 - TRST - Telefon št. 14-02

Prireja vsakovrsne razredne pogrebe, kakor tudi pogrebne prevoze na deželo z železnico, konji in z lastnim posebnim avtomozom. Velika zaloga krst iz vseh vrst lesa in kovin, vencev, sveč in vseh drugih mrtvaških potrebščin. Prodaja na drobno in debelo. — Nočna inšpekcija v zalogi (lastni prostori).

ulica Tesa št. 31. - Telefon 14-02x2

Lastnik in upravitelj M. STIBIEL.